

12. април 2014.

После дуже и тешке болести у Њујорку је преминуо Радован Лале Ђурић, истакнути сликар, скулптор, дизајнер, оснивач „Ниш арт фондације”.

Ђурић је био неуморан у обогаћивању и осмишљавању културног живота у свом родном граду Нишу и читавој Србији, а његова галерија и дом у Њујорку били су стециште у које су свраћали бројни уметници, културни, јавни и научни радници из земље.

Сликар Ђурић, који је јуче умро у Њујорку, оставио је аманет да буде сахрањен у Београду, а датум и време сахране биће накнадно саопштени, саопштено је из „Нишке арт фондације” (НАФ).

Радован Лале Ђурић рођен је 7. маја 1945. године у селу Љубатовица код Беле Паланке, у учитељској породици. У Нишу је завршио основну и средњу школу, а касније радио као дизајнер и сценограф у Народном позоришту у Београду. Сликарство је учио у Венецији, Амстердаму и у Паризу где је пре одласка у Америку имао своја атељеа.

Живео је у Њујорку од 1973. године где је имао и репрезентативну галерију „Lale space” ("Простор Лале"), као и радионицу за израду уникатног намештаја од племенитог дрвета у оквиру колекције „Радован”.

Његови уметнички радови налазе се у приватним, корпорацијским и банкарским колекцијама широм Америке и Европе. Поред бивше Југославије успешно је излагао у Италији, Холандији, Немачкој, Шпанији, Француској, Белгији, Швајцарској, Канади, Аустралији и САД.

У медијима је проглашаван за једног од најскупљих и најуспешнијих српских и југословенских сликара у свету. Од 2003. године Ђурић више времена проводио у Нишу и Србији, него у Њујорку, залажући се за деметрополизацију српске културе.

Оснивање Нишке арт фондације сматрао је једном од својих највећих животних мисија са превасходним циљем да афирмише младе талентоване уметнике у Србији. Фондација је од 2006. године расписивала редовне годишње конкурсе за младе уметнике са по неколико стотина аутора и више хиљада радова. Са тих конкурса организоване су изложбе најбољих радова у Нишу, Београду и Новом Саду.

Фондација је реализовала и националне конкурсе за дизајнере намештаја и писце. Била је организатор вредних изложби слика, као и светске изложбе експоната направљених по оригиналним нацртима Леонарда да Винчија „Леонардови кодекси и машине", коју је 2008. у Нишу и Београду видело 100.000 људи, а реализовала и бројне културно - хуманитарне пројекте и саградила или реновирала пет репрезентативних галерија у Нишу, Београду и Новом Саду.

Донацијом је помогао и Галерију Матице српске у Новом Саду, а у својим јавним наступима оштро је критиковао метрополизацију културе и културну учмалост.

Занимљиво је да и поред неоспорно велике мисије коју је имао у Србији, како подсећа Танјуг, никада му није додељено ниједно званично признање.